KÄSIKIRJA

EUROOPPALAISESTA MAKSAMISMÄÄRÄYKSESTÄ ANNETUN ASETUKSEN SOVELTAMISTA VARTEN

Euroopan komissio
Oikeusasiat

Euroopan oikeudellinen verkosto
(siviili- ja kauppaoikeus)

Sisällysluettelo

I Johdanto: Eurooppalainen riita-asiamenettely **4**

II Uuden menettelyn soveltamisala **8**

1 Alueellinen soveltamisala **9**

2 Aineellinen soveltamisala **9**

2.1 Siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat 10

2.2 Valtion rajat ylittävä asia 11

3 Soveltamisaika **12**

4 Tuomioistuimen toimivalta **13**

III Eurooppalainen maksamismääräysmenettely **14**

1 Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus **15**

1.1 Vaatimuksen määrä ja korko 15

1.2 Vaatimuksen peruste ja kuvaus näytöstä 16

1.3 Toimivaltaiset tuomioistuimet 17

1.4 Miten hakemus tehdään 17

2 Menettely tuomioistuimessa **18**

2.1 Muuttaminen tai oikaiseminen 18

2.2 Hakemuksen hylkääminen 18

3 Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen ja tiedoksianto **19**

3.1 Lomakkeen E täyttäminen 19

3.2 Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen – määräajat 20

3.3 Virallinen tiedoksianto vastaajalle 20

4 Vastustaminen. Vastaajan oikeudet ja vaihtoehdot **22**

4.1 Eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustaminen 22

4.2 Täytäntöönpanokelpoisuus 23

5 Asianosaisten käytettävissä olevat oikeussuojakeinot . . . 23
5.1 Mitä kantaja voi tehdä, jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on epätäydellinen tai virheellinen taikka sitä on muutettava tai se hylätään? . . . 23
5.2 Mitä velallinen voi tehdä määräyksen antavassa jäsenvaltiossa, kun eurooppalainen maksamismääräys annetaan? . . . 24

IV Eurooppalaisen maksamismääräyksen tunnustaminen ja täytäntöönpano muissa jäsenvaltioissa . . . 26
1 Yleisperiaatteet . . . 27
2 Täytäntöönpanoa koskeva hakemus . . . 27
3 Käännös . . . 28
4 Täytäntöönpanon epääminen poikkeuksellisissa olosuhteissa . . . 28
4.1 Täytäntöönpanon epääminen (22 artikla) . . . 28
4.2 Täytäntöönpanon keskeyttäminen tai rajoittaminen (23 artikla) . . . 29

I Johdanto: Eurooppalainen riita-asiamenettely

Asetuksella 1896/2006 luotiin ensimmäinen aidosti eurooppalainen riita-asiamenettely – eurooppalainen maksamismääräysmenettely. Sitä edelsi eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annettu asetus, jonka todellinen saavutus oli eksekvatuurimenettelyn poistaminen Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa annetuilta tuomioilta eräissä riita-asiaryhmissä edellyttäen, että määrättyjä menettelytakeita on noudatettu. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava se säädetyssä todistuksessa. Eurooppalaista täytäntöönpanoperustetta koskeva todistus liittyy kuitenkin kansallisessa menettelyssä annettuun tuomioon (tai viralliseen asiakirjaan tai tuomioistuimessa tehtyyn sovintoon), kun taas eurooppalainen maksamismääräys voidaan antaa vain 26 jäsenvaltion yhteisellä menettelyllä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kansallista lakia sovelletaan kysymyksiin, joita ei ole säännelty eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa asetuksessa. Pian eurooppalaista maksamismääräystä koskevan asetuksen antamisen jälkeen annettiin toinen eurooppalaista riita-asiamenettelyä koskeva asetus eli asetus eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä. Näillä kolmella asetuksella toteutetaan käytännössä tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaate riita-asioissa. Niiden päätavoite on yksinkertaistaa ja nopeuttaa velkojien oikeuksien valtion rajat ylittävää tunnustamista ja täytäntöönpanoa Euroopan unionissa. Tässä suhteessa ne myötävaikuttavat sekä aidon oikeuden alueen kehittämiseen Euroopan unionissa että sisämarkkinoiden toteuttamiseen.

Kullakin menettelyllä on erilainen soveltamisala, eikä kaikkia niitä voida käyttää jokaisessa valtion rajat ylittävässä riita-asiassa.

Jos asia on jo ratkaistu toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai jos vaatimus perustuu viralliseen asiakirjaan tai tuomioistuimessa tehtyyn sovintoon ja se on pantava täytäntöön ulkomailla, sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille voidaan tehdä eurooppalaista täytäntöönpanoperustetta koskeva pyyntö, missä tuomio on annettu, asiakirja laadittu tai sovinto tehty, sikäli kuin on kyse riitauttamattomasta vaatimuksesta[1]. Tämä on edellä mainituista kolmesta eurooppalaisesta menettelystä ainoa, joka on tarkoitettu voimassa olevan tuomion tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpanoon. Kantajan on mahdollista käyttää virallista asiakirjaa todistusaineistona eurooppalaista maksamismääräystä tai vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten.

Valtion rajat ylittävä vaatimus on jätettävä tuomioistuimeen, joka on toimivaltainen EU:n ja/tai kansallisen lain perusteella[2]. Tätä koskeva kanne voidaan nostaa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan kansallisen menettelyn mukaan tai jonkin eurooppalaisen menettelyn mukaan, jos asiaankuuluvat edellytykset täyttyvät.

Jos vaatimus (ilman kuluja tai korkoja) on alle 2 000 euroa, voidaan harkita sekä eurooppalaista maksamismääräystä että vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä. Jos on todennäköistä, että vastaaja riitauttaa vaatimuksen, on suositeltavaa käyttää vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, koska eurooppalainen maksamismääräys voidaan evätä, jos vastaaja vastustaa sitä. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annettu asetus ei kuitenkaan estä kantajaa valitsemasta tässä tilanteessa eurooppalaista maksamismääräystä.

Jos vaatimus (ilman kuluja tai korkoja) on yli 2 000 euroa, käytettävissä on vain eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annettu asetus, jos edellytykset sen soveltamiseen täyttyvät.

Eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä voidaan käyttää vain tietyn suuruisiin rahamääräisiin vaatimuksiin, jotka ovat erääntyneet, kun hakemus jätetään. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely kattaa myös muun tyyppiset vaatimukset.

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä ei säädetä tuomioistuinkäsittelystä. Menettely on täysin kirjallinen, paitsi jos

1 Katso Käsikirja eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen soveltamista varten: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_fi.pdf.

2 Katso tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus N:o 44/2001 ("Bryssel I"), EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

eurooppalainen maksamismääräys riitautetaan tai sitä vastustetaan. Siinä tapauksessa saatetaan järjestää tuomioistuinkäsittely kansallisten menettelyjen mukaisesti. Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä mahdollistetaan tuomioistuinkäsittelyn järjestäminen tarvittaessa, vaikka tavallisesti kyseessä on kirjallinen menettely.

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely on valinnainen siltä osin, että kantaja voi valita käyttää sitä tai jotain muuta käytettävissä olevaa menettelyä, jolla sama vaatimus voitaisiin esittää. Hakemuksen hylkäämistä koskeva päätös ei estä kantajaa esittämästä vaatimusta uudelleen asianmukaisessa menettelyssä, myös eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä ja vieläpä samassa tuomioistuimessa, joka on hylännyt hakemuksen.

II Uuden menettelyn soveltamisala

1 Alueellinen soveltamisala

Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annettua asetusta sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa Tanskaa lukuun ottamatta. Tämä merkitsee, että eurooppalaista maksamismääräystä ei voi hakea tanskalaiselta tuomioistuimelta eikä eurooppalaista maksamismääräystä voida panna täytäntöön Tanskassa.

2 Aineellinen soveltamisala

Eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Asetuksen edellytykset täyttäviä asioita voidaan käsitellä tuomioistuimissa, jotka asiaankuuluva jäsenvaltio on nimennyt toimivaltaisiksi.

Asetuksessa ei määritellä siviili- ja/tai kauppaoikeudellista asiaa. Asetuksen soveltamisalasta suljetaan kuitenkin pois seuraavat asiaryhmät: vero-, tulli- tai hallinto-oikeudelliset asiat sekä valtion vastuu teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä. Niinpä tuomioistuimen ei tällaisissa asioissa tarvitse harkita, onko kyseessä siviili- tai kauppaoikeudellinen asia.

2.1 Siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat

Euroopan unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että käsitteelle ”siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat” on annettava itsenäinen merkitys, joka johdetaan kyseisen yhteisön oikeuden tavoitteista ja järjestelmästä sekä niistä yleisistä periaatteista, jotka ilmenevät kansallisten oikeusjärjestysten muodostamasta kokonaisuudesta (asia C-29/76 *LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co KG v Eurocontrol*, Kok. 1976, s. 1541). Tuomioistuin piti kahta tekijää ratkaisevina, kun päätetään, onko riita-asia siviili- ja kauppaoikeudellinen:

- riita-asian kohde ja
- asianosaisten suhteen luonne.

Erityisesti, kun on kyse viranomaisen toimista, tuomioistuin täsmensi, että asia ei ole siviili- tai kauppaoikeudellinen, jos se koskee viranomaisen ja yksityishenkilön välistä riitaa ja ensin mainittu on käyttänyt julkista valtaa. Tuomioistuin erottaa siten selkeästi toisistaan julkisen vallan käytön, *acta iure imperii*, joka on suljettu käsitteen ”siviili- tai kauppaoikeudelliset asiat” ulkopuolelle, ja valtiojohtoisen liiketoiminnan harjoittamisen, *acta iure gestionis*, joka on päinvastoin sisällytetty tähän käsitteeseen. Käytännössä *acta iure imperii* ja *acta iure gestionis* eivät aina ole helppoja erottaa.

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on annettu seuraavat ohjeet.

Eurocontrol-asiassa tuomioistuin katsoi, että kansainvälisen sopimuksen kautta syntynyt viranomaisen vaatimus, joka koskee maksuja, jotka yksityisoikeudellisen henkilön on suoritettava kansalliselle tai kansainväliselle julkisoikeudelliselle laitokselle laitoksen laitteiden ja palvelujen käytöstä, erityisesti kun käyttö on pakollista ja maksut on vahvistettu yksipuolisesti, ei ole siviili- tai kauppaoikeudellinen asia.

Asiassa *Rüffer* (C-814/79 *Alankomaat v Rüffer*; Kok. 1980, s. 3807) tuomioistuin katsoi, että asia, jossa viranomainen oli haastanut laivanvarustajan oikeuteen periäkseen tältä takaisin törmäyksessä vaurioituneen aluksen siirtokustannukset, ei myöskään ollut siviili- tai kauppaoikeudellinen asia.

Sitä vastoin asiassa *Sonntag* (asia C-172/91, Kok. 1993, s. I-1963) tuomioistuin katsoi, että rikoksesta johtuvan henkilövahingon korvaamista koskeva siviilikanne on luonteeltaan yksityisoikeudellinen. Kanne ei kuitenkaan kuulu ”siviili- tai kauppaoikeudellisen asian” soveltamisalaan, jos vahingon aiheuttajaa on pidettävä viranomaisena, joka käyttää julkista valtaa (tässä tapauksessa oppilaita valvoneen opettajan toiminnan ei katsottu sisältyvän ”julkisen vallan käyttämisen” määritelmään).

Asiassa *Gemeente Steenbergen* (asia C-271/00, Kok. 2002, s. I-10489) tuomioistuin katsoi, että käsitteen ”yksityisoikeudellinen asia” soveltamisalaan kuuluu asia, jossa julkisoikeudellinen elin perii takautumiskanteella yksityishenkilöltä määriä, jotka se on suorittanut sosiaaliavustuksena tämän henkilön eronneelle aviopuolisolle ja lapselle, siltä osin kuin tämän kanteen nostamisen perusteista ja sitä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään elatusvelvollisuutta koskevassa yleisesti sovellettavassa lainsäädännössä. Jos takautumiskanne sitä vastoin perustuu säännöksiin, joilla lainsäätäjä on antanut julkisoikeudelliselle elimelle oman etuoikeuden, kanteen ei voida katsoa koskevan ”yksityisoikeudellista asiaa”.

Asiassa *Préservatrice foncière* (asia C-266/01, Kok. 2003, s. I_4867) tuomioistuin katsoi, että ”yksityisoikeudellisen asian käsitteeseen kuuluu vaatimus, jonka sopimusvaltio esittää yksityisoikeudelliselle henkilölle sellaisen yksityisoikeudellisen takaussopimuksen täytäntöönpanemiseksi, joka on tehty, jotta toinen henkilö voisi antaa tämän valtion vaatiman ja määrittelemän vakuuden, mikäli velkojan ja takaajan välinen takaussopimukseen perustuva oikeussuhde ei merkitse sitä, että valtio käyttää siinä yksityisten välisissä suhteissa sovellettaviin sääntöihin verrattuna poikkeuksellista valtaa”.

Asiassa *Frahuil/Assitalia*, (asia C 265/02, Kok. 2004, s. I_1543) katsottiin, että ”[k]un kanteen tullien maksamisesta vastuussa olevaa maahantuojaa vastaan on lakiin perustuvan sijaantulo-oikeuden nojalla nostanut tullit tulliviranomaiselle maksanut takaaja, jonka maksu perustuu takaussopimukseen, jolla se oli sitoutunut takaamaan näille viranomaisille sen, että kuljetusliike, jonka tehtäväksi päävelallinen alun perin oli antanut velan maksamisen, maksaisi kyseiset tullit, ei ole kyse yksityisten välisiin suhteisiin sovellettaviin sääntöihin verrattuna poikkeuksellisen laajan vallan käyttämisestä, joten kanteen on katsottava kuuluvan [---] käsitteen ”yksityisoikeudellinen asia” alaan.”

Lopuksi asiassa *Lechouritou*, (asia C-292/05, Kok. 2007, s. I-1519) tuomioistuin vahvisti, että kanne, jolla pyritään saamaan korvaus vahingosta, joka on aiheutunut valtion asevoimien sodan aikana toteuttamista toimista, ei kuulu ”yksityisoikeudellisiin asioihin”.

2.2 Valtion rajat ylittävä asia

Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annettua asetusta sovelletaan vain valtion rajat ylittäviin asioihin. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annetun asetuksen 3 artiklassa annetun määritelmän mukaan valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa

kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu. Tietyissä tilanteissa myös EU:n ulkopuolisilla hakijoilla (eli joiden kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka ei ole jäsenvaltiossa) on tämän säännöksen nojalla mahdollisuus turvautua eurooppalaiseen maksamismääräysmenettelyyn: jos velallisen kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa kuin toimivaltaisen tuomioistuimen jäsenvaltiossa, myös EU:n ulkopuolinen hakija voi jättää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen, koska asianosaisia koskevat 3 artiklan edellytykset täyttyvät. Myös velkoja, jonka kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa kuin toimivaltaisen tuomioistuimen jäsenvaltiossa, voi hakea eurooppalaista maksamismääräystä sellaista vastaajaa vastaan, jonka kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on Euroopan unionin ulkopuolella.

Kotipaikka olisi määriteltävä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetussa asetuksessa määritellyn kotipaikkakäsitteen perusteella (Bryssel I -asetus). Käytännössä asianosaisten kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka määräytyy niiden tietojen perusteella, jotka hakija on antanut lomakkeella A. Kun otetaan huomioon, että hakemuksen alustava käsittely voidaan suorittaa automaattisesti, on riittävää, kun tarkistetaan, että toisen asianosaisen ilmoitettu osoite on eri jäsenvaltiossa kuin tuomioistuin, jossa asia on pantu vireille. Jos tuomioistuimella kuitenkin on epäilyksiä annettujen tietojen oikeellisuudesta, se voi pyytää kantajaa oikaisemaan tai täydentämään hakemusta.

Asianosaisten kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka arvioidaan, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus jätetään. Asetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti asianmukainen ajankohta määritellä, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, on ajankohta, jona eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään, eikä ajankohta, jona vaatimuksen perusteena olevat tapahtumat sattuivat.

3 Soveltamisaika

Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annettua asetusta on sovellettu 12. joulukuuta 2008 alkaen kaikissa jäsenvaltioissa, joita se sitoo. Vaikka menettely on ollut käytettävissä vain mainitusta päivämäärästä alkaen, eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä on mahdollista käyttää kaikissa asiaankuuluvissa riita-asioissa, vaikka riitaan johtanut tapahtuma olisikin sattunut ennen 12. joulukuuta 2008, edellyttäen, että vaatimukseen sovellettava vanhenemisaika ei ole päättynyt sen tuomioistuimen lain mukaan, jolle hakemus esitetään.

4 Tuomioistuimen toimivalta

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä käsiteltäviä vaatimuksia koskeva toimivalta vahvistetaan Bryssel I -asetuksen mukaisesti yhtä poikkeusta lukuun ottamatta. Jos asia koskee kuluttajasopimusta ja kuluttaja on vastaaja, toimivaltainen tuomioistuin on siinä jäsenvaltiossa, jossa vastaajalla on kotipaikka Bryssel I -asetuksen 59 artiklan tarkoittamassa merkityksessä.

III Eurooppalainen maksamismääräysmenettely

1 Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus

1.1 Vaatimuksen määrä ja korko

Hakemuksessa olisi 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettava vaatimuksen määrä, mukaan lukien sen pääoma ja mahdollinen korko, sopimussakko sekä kulut. Vaatimuksen pääoman ja mahdollisten sopimussakkojen olisi oltava erääntyneitä ajankohtana, jona hakemus tehdään, ja ne olisi eriteltävä lomakkeella A kohdissa 6 ja 8.

Tiedot korkokannasta ja ajanjaksosta, jolta korkoa vaaditaan, olisi annettava lomakkeella A kohdassa 7. Koron määrää ei tarvitse ilmoittaa. Lomakkeen A täyttöohjeissa todetaan, että jos korkoa vaaditaan tuomioistuimen päätöksen antamiseen saakka, viimeinen päivämääräruutu olisi jätettävä tyhjäksi.

Lomakkeessa E tuomioistuimen on ilmoitettava vastaajalta tai vastaajilta määräyksen antamispäivänä vaadittava kokonaismäärä. Asetuksessa ei säädetä, voiko korkoa periä kyseisen päivän jälkeiseltä ajalta.

Samoja periaatteita sovelletaan, jos pääomaan lisätään lakisääteinen korko määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla

ilman eri pyyntöä. Tällaisessa tapauksessa kantajan ei 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti tarvitse ilmoittaa korkokantaa eikä ajanjaksoa, jolta korkoa vaaditaan.

Mahdolliset kulut ilmoitetaan yksityiskohtaisesti lomakkeella A kohdassa 9. Tässä tarkoitetaan erityisesti oikeudenkäyntimaksuja, mutta lomakkeen A täyttöohjeiden mukaan muita kuluja voivat olla muun muassa kantajan edustajan kulut tai tuomioistuinmenettelyä edeltävät kulut. Asetuksen 25 artiklan mukaan oikeudenkäyntimaksut muodostuvat tuomioistuimelle suoritettavista maksuista ja kuluista, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. Ohjeissa täsmennetään myös, että jos kantaja ei tiedä oikeudenkäyntimaksujen määrää, määräkohta voidaan jättää tuomioistuimen täytettäväksi.

1.2 Vaatimuksen peruste ja kuvaus näytöstä

Asetuksen 7 artiklan mukaan eurooppalaisessa maksamismääräyshakemuksessa on ilmoitettava vaatimuksen peruste, mukaan luettuna kuvaus vaatimuksen sekä mahdollisen koron perusteena olevista seikoista. Lisäksi on annettava kuvaus vaatimuksen perusteeksi esitettävästä näytöstä.

Asetuksessa ei täsmennetä, kuinka yksityiskohtaiset tiedot hakijan olisi annettava, eikä siinä säädetä tavasta, jolla tuomioistuimen olisi tutkittava vaatimus. Siitä selviää kuitenkin, että tuomarin ei ole välttämätöntä tutkia eurooppalaista maksamismääräyshakemusta; asetuksen 8 artiklan mukaan tutkiminen voi tapahtua automaattista menettelyä käyttäen. Tuomioistuimen on tutkittava hakemus hakemuslomakkeessa annettujen tietojen perusteella.

Hakijan on hakemusta täyttäessään annettava riittävästi tietoja, jotta vastaaja pystyy tietojen perusteella päättämään, haluaako hän riitauttaa vaatimuksen. Siinä on annettava myös riittävästi tietoa, jotta tuomioistuin voi tutkia alustavasti, onko vaatimus perusteltu, ja muun muassa hylätä vaatimukset, jotka ovat selvästi perusteettomia, ja hakemukset, joita ei voida ottaa tutkittavaksi. Tästä syystä liitteessä I olevaan lomakkeeseen A on sisällytetty mahdollisimman tyhjentävä luettelo siitä, millaista näyttöä rahasaatavien tueksi tavallisesti esitetään.

Tästä seuraa, että hakijan pitäisi olla mahdollista tehdä hakemus yksinkertaisesti täyttämällä vakiolomakkeen asianomaisten kohtien asiaankuuluvat kentät (lähinnä kohdat 6–10). Oheisasiakirjoja ei tarvitse liittää, mutta hakijat voivat halutessaan tehdä niin. Kohdassa 11 hakijalle annetaan mahdollisuus esittää tarvittaessa lisähuomautuksia ja tietoja. Tätäkään kohtaa ei ole pakko täyttää.

Koska tuomioistuin voi tutkia hakemusta vain siinä annettujen tietojen perusteella, asetuksessa ei ole säännöstä, joka antaisi

tuomioistuimelle mahdollisuuden pyytää todistavia asiakirjoja. Tätä seikkaa tasapainottaa se, että hakijan on varmistettava antavansa hakemuksessa riittävästi tietoja, jotta voidaan varmistaa, että asetuksen vaatimukset täyttyvät ja että vaatimus on perusteltu.

1.3 Toimivaltaiset tuomioistuimet

Jäsenvaltiot ovat nimenneet tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä, ja ovat ilmoittaneet ne virallisesti komissiolle. Jäsenvaltiot voivat milloin tahansa muuttaa näitä ilmoituksia, josta syystä on tärkeää tarkistaa voimassa olevat ilmoitukset, kun eurooppalaista maksamismääräystä haetaan. Kaikki ilmoitukset julkaistaan Euroopan siviilioikeudellisessa atlaksessa. Useimmiten ilmoitukset ovat kuitenkin hyvin yleisluontoisia ja viittaavat oikeudenkäyntilain yleisiin säännöksiin, joten toisinaan tarvitaan tarkempaa tutkimusta, ennen kuin oikea tuomioistuin löytyy. Jos tuomioistuimella on alueellinen toimivalta, joka riippuu vastaajan osoitteesta, tietty tuomioistuin voidaan löytää käyttämällä atlaksessa olevaa ”Toimivaltaiset tuomioistuimet” -työkalua. Joissakin harvoissa tapauksissa jäsenvaltiot ovat nimenneet eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä varten erityiset tuomioistuimet. Jos hakemus lähetetään muulle kuin toimivaltaiselle tuomioistuimelle, ratkaistaan kansallisen lain mukaan, miten kyseinen tuomioistuin toimii.

1.4 Miten hakemus tehdään

Jokaisen jäsenvaltion on suostuttava ottamaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevat hakemukset paperiasiakirjoina. Muita lisävaatimuksia ei ole. Euroopan siviilioikeudellisen atlaksen kautta annettujen ilmoitusten perusteella toiset jäsenvaltiot hyväksyvät kuitenkin paperimuodossa olevat hakemukset vain, jos ne on lähetetty kirjeenä tai kirjattuna kirjeenä. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös muita hakemuksen jättämismenetelmiä, myös sähköisiä. Tällaisia ovat faksit ja sähköpostiviestit. Jos hakemus jätetään sähköisesti, se on allekirjoitettava direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti muodossa, jonka määräyksen antava jäsenvaltio tunnustaa. Sähköistä allekirjoitusta ei vaadita, jos määräyksen antavassa jäsenvaltiossa on käytössä sellainen vaihtoehtoinen sähköinen viestintäjärjestelmä, johon on pääsy vain valtuutetuilla käyttäjillä ja josta on ilmoitettu komissiolle.

Ennen hakemuksen jättämistä on syytä tarkistaa Euroopan siviilioikeudellisesta atlaksesta, minkä menetelmän tietty jäsenvaltio hyväksyy. Hakemuksen voi jättää kantaja tai tämän laillinen edustaja. On huomattava, että asiaankuuluvalle tuomioistuimelle on usein suoritettava hakemuksen jättämisen yhteydessä maksuja (https://e-justice.europa.eu).

2 Menettely tuomioistuimessa

Tuomioistuin tutkii hakemuksen, mutta näyttöä ei arvioida. Se varmistaa, että kaikki 7 artiklan vaatimukset (III luku, s. 1) täyttyvät. Jos hakemus ei ole selvästi perusteeton tai sellainen, jota ei voida ottaa tutkittavaksi, tuomioistuin antaa kantajalle mahdollisuuden tarvittaessa täydentää tai oikaista hakemusta lomakkeen B avulla.

2.1 Muuttaminen tai oikaiseminen

Jos tuomioistuin pyytää kantajaa täydentämään tai oikaisemaan hakemusta, se asettaa kantajalle olosuhteisiin nähden sopivaksi katsomansa määräajan. Tuomioistuin voi harkintansa mukaan pidentää määräaikaa.

Ensi sijassa tuomioistuin pyytää kantajaa täydentämään hakemusta (muutos).

Jos vaatimukset täyttyvät muutoksen jälkeen vain osittain, tuomioistuin ilmoittaa tästä kantajalle. Lomakkeella C kantajaa pyydetään hyväksymään tai hylkäämään eurooppalainen maksamismääräys tuomioistuimen esittämälle määrälle, ja hänelle kerrotaan, mitä seurauksia hänen päätöksellään on.

Jos kantaja hyväksyy tuomioistuimen ehdotuksen, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen siltä vaatimuksen osalta, jonka kantaja on hyväksynyt (oikaisu). Alkuperäisen vaatimuksen loppuosaa koskevat seuraukset määritellään kansallisessa laissa.

Jos kantaja ei vastaa tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, tuomioistuin hylkää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen kokonaisuudessaan.

2.2 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hylkää hakemuksen käyttämällä lomaketta D, jos

- 2, 3, 4, 6 ja 7 artiklan vaatimukset eivät täyty
  tai
- vaatimus on selvästi perusteeton
  tai
- kantaja ei vastaa tuomioistuimen muutosehdotukseen tuomioistuimen asettamassa määräajassa
  tai
- kantaja ei vastaa tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, 10 artiklan mukaisesti.

Kantajalle ilmoitetaan hylkäämisperusteet.

Hakemuksen hylkäämiseen ei ole mahdollista hakea muutosta. Hakemuksen hylkääminen ei estä kantajaa esittämään vaatimustaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevalla uudella hakemuksella tai muulla jäsenvaltion lain mukaan käytettävissä olevalla menettelyllä.

3 Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen ja tiedoksianto

3.1 Lomakkeen E täyttäminen

Sen jälkeen, kun hakemus on jätetty (lomakkeella A) ja sitä on tarvittaessa asianmukaisesti muutettu tai oikaistu tuomioistuimen pyynnöstä, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen liitteessä V olevalla lomakkeella E edellyttäen, että asiaankuuluvat oikeudenkäyntimaksut on tarvittaessa maksettu. Asetuksen 12 artiklan mukaan lomakkeessa E ilmoitetaan asianosaisten ja heidän edustajiensa nimet, osoitteet ja muut yhteystiedot ja annetaan vastaajalle (tai vastaajille, koska yhteisvastuu sallitaan) määräys maksaa kantajan vaatima määrä, siten kuin se on kuvattu lomakkeessa A, josta liitetään jäljennös lomakkeeseen E. Määräyksessä esitetään ilmoitetussa rahayksikössä vaadittu pääoma ja mahdollinen korko sekä ajanjakso, jolle se myönnetään (esim. maksupäivään asti), sekä sopimussakot ja kulut 25 artiklan mukaisesti (katso myös johdanto-osan 26 kappale). Lomakkeessa E muistutetaan vastaajaa hänen oikeuksistaan ja käytettävissä olevista vaihtoehdoista: vastaaja voi joko maksaa määräyksessä ilmoitetun määrän kantajalle tai vastustaa maksamismääräystä antamalla määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen (katso ”Tärkeää tietoa vastaajalle”). Vastaajalle ilmoitetaan lisäksi seuraavista seikoista: Määräys on annettu pelkästään niiden tietojen perusteella, jotka kantaja on antanut ja joita tuomioistuin ei ole tarkistanut. Määräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, jollei tuomioistuimelle anneta vastinetta edellä kuvatulla tavalla (katso 16 artikla). Jos vastine on annettu, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti (”asian käsittelyn siirto ilman eri toimenpiteitä”, katso johdanto-osan 24 kappale), paitsi jos kantaja on nimenomaisesti pyytänyt, että tässä tapauksessa menettely päätetään. Tietoa siitä, onko kantaja pyytänyt päättämään menettelyn, ei lähetetä vastaajalle.

3.2 Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen – määräajat

3.2.1 Milloin tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen?

Jos eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn edellytykset täyttyvät (katso 8 artikla), tuomioistuin antaa 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksamismääräyksen mahdollisimman pian, tavallisesti 30 päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä. Aika, joka kantajalta kuluu hakemuksen täydentämiseen, oikaisemiseen tai muuttamiseen, ei sisälly tähän 30 päivän määräaikaan. Edellä mainittu määräaika on laskettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 säännösten mukaisesti (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

3.2.2 Milloin eurooppalaisesta maksamismääräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen?

Eurooppalaisesta maksamismääräyksestä ei tule lainvoimaista heti, kun se on annettu. Vastaajalle ilmoitetaan eurooppalaisessa maksamismääräyksessä, että hän voi joko maksaa kantajan vaatiman määrän tai vastustaa määräystä antamalla vastineen määräyksen antaneelle tuomioistuimelle. Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä, kun vastaaja(t) sai(vat) määräyksen tiedoksi (katso 12 artiklan 3 kohta). Asetuksen 12 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaan määräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, ellei vastaaja anna määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastinetta. Vastaajan on annettava vastine 30 päivän kuluessa siitä, kun hän sai määräyksen tiedoksi (katso kohta 4.2).

3.3 Virallinen tiedoksianto vastaajalle

Eurooppalainen maksamismääräys on annettava vastaajalle tiedoksi määräyksen antaneen jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti. Tiedoksiantomenetelmän on kuitenkin täytettävä asetuksessa annetut menettelyä koskevat vähimmäisvaatimukset (13–15 artikla). Yleensä tiedoksianto mahdollinen kahdella tavalla: tiedoksianto, johon liittyy vastaajan vastaanottotodistus (13 artikla), tai tiedoksianto, johon ei liity vastaajan vastaanottotodistusta (14 artikla). Tiedoksianto voidaan kummallakin tavalla toimittaa myös vastaajan edustajalle.

3.3.1 Tiedoksianto, johon liittyy vastaajan tai tämän edustajan vastaanottotodistus

Tiedoksiantomenetelmät, joihin liittyy vastaanottotodistus, on eritelty 13 artiklassa. Siinä annetaan menetelmistä tyhjentävä luettelo.

Yhteenveto sallituista menetelmistä:

- henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella[3]
- tiedoksiannon toimittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittama asiakirja, jossa todetaan, että vastaaja on vastaanottanut asiakirjan tai kieltäytynyt vastaanottamasta sitä ilman laillista perustetta[4]
- postitiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella
- sähköinen tiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella

3.3.2 Tiedoksianto, johon ei liity velallisen tai tämän edustajan vastaanottotodistusta

Tiedoksianto velalliselle voidaan tehdä myös jollakin 14 artiklassa mainituista menetelmistä, joihin ei liity vastaanottotodistusta. Menetelmiä saa käyttää vain, jos vastaajan osoite on varmuudella tiedossa. Asetuksessa suljetaan pois fiktiivinen tiedoksiantaminen (kuten *remise au parquet*).

3 Jos tiedoksianto on tehtävä toiseen jäsenvaltioon, asiakirjat on siirrettävä kyseiseen jäsenvaltioon oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 mukaisesti (EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79).

4 Katso erityisesti neuvoston asetuksen 1393/2007 8 artiklan mukainen oikeus kieltäytyä tiedoksiannosta.

Yhteenveto sallituista menetelmistä:

- tiedoksianto vastaajan kotiosoitteessa henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin vastaaja tai työskentelee siellä. Jos vastaaja on itsenäinen ammatinharjoittaja tai oikeushenkilö, tiedoksianto voidaan tehdä myös vastaajan liiketiloissa henkilölle, joka työskentelee vastaajan palveluksessa.

  Näissä tapauksissa tiedoksianto on todistettava:

  - joko tiedoksiannon vastaanottaneen henkilön allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella tai
  - tiedoksiannon toimittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa ilmoitetaan käytetty tiedoksiantotapa, tiedoksiantopäivä, ja tiedoksiannon vastaanottaneen henkilön nimi ja hänen suhteensa vastaajaan.
- määräyksen toimittaminen vastaajan postilaatikkoon tai postitoimistoon tai toimivaltaisten viranomaisten haltuun.

Viimeksi mainitun luetelmakohdan mukaisissa tapauksissa vastaajan postilaatikkoon on toimitettava tätä koskeva kirjallinen ilmoitus, jossa on selkeä maininta siitä, että kyse on tuomioistuinasiakirjasta tai että ilmoitus vastaa oikeusvaikutuksiltaan tiedoksiantoa ja käynnistää määräaikojen kulumisen. Tiedoksianto on todistettava

tiedoksiannon toimittaneen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa ilmoitetaan käytetty tiedoksiantotapa, tiedoksiantopäivä, ja tiedoksiannon vastaanottaneen henkilön nimi ja hänen suhteensa vastaajaan.

- postitiedoksianto ilman vastaanottotodistusta, jos vastaajan osoite on jäsenvaltiossa, jossa asia on käsiteltävänä
- sähköinen tiedoksianto, mistä on osoituksena tiedoksiannon toimittamisen automaattinen vahvistus, mikäli vastaaja on etukäteen nimenomaisesti hyväksynyt tämän tiedoksiantotavan.

4 Vastustaminen. Vastaajan oikeudet ja vaihtoehdot

4.1 Eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustaminen

Vastaaja voi vastustaa eurooppalaista maksamismääräystä antamalla vastineen lomakkeella F 16 artiklan mukaisesti. Vastaajan ei tarvitse perustella vastustusta. Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä, kun vastaaja sai määräyksen tiedoksi. Määräaika on laskettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 mukaisesti (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1). Tiedoksiantopäivää ei oteta mukaan määräaikaa laskettaessa. Jos kyseisen määräajan viimeinen päivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai, määräaika päättyy seuraavan työpäivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen. Asetuksen (EY) N:o 1182/71 2 artiklan 1 kohdan mukaan vain eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen tuomioistuimen jäsenvaltiossa yleisiksi vapaapäiviksi määritellyt päivät otetaan huomioon.

Vastine on toimitettava paperimuodossa tai käyttämällä muita määräyksen antavan jäsenvaltion hyväksymiä ja määräyksen antaneen tuomioistuimen käytettävissä olevia viestintävälineitä, myös sähköisiä. Myös vastaajan edustaja voi antaa vastineen.

Asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos vastine täyttää vaaditut edellytykset, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaan kantaja voi esittää tällaisen pyynnön milloin tahansa siihen asti, kunnes eurooppalainen maksamismääräys annetaan. Asetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaan asian siirtäminen tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Kansallisen lainsäädännön säännökset eivät saa vaikuttaa kantajan asemaan myöhemmissä tavanomaisissa riita-asiain menettelyissä.

4.2 Täytäntöönpanokelpoisuus

Jollei eurooppalaista maksamismääräystä ole vastustettu 30 päivän määräajassa ottaen huomioon vastineen perille saapumiseen tarvittava aika, tuomioistuin ilmoittaa, että määräys on täytäntöönpanokelpoinen.

Tuomioistuin ilmoittaa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoisuudesta lomakkeella G, jonka se lähettää kantajalle.

Asetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaan täytäntöönpanokelpoisuutta koskeviin muotovaatimuksiin sovelletaan määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädäntöä. Määräyksen antavassa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen eurooppalainen maksamismääräys on 19 artiklan mukaan tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa vaatimatta sen julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista. Täytäntöönpano voidaan evätä vain 22 artiklan säännösten mukaisesti.

5 Asianosaisten käytettävissä olevat oikeussuojakeinot

5.1 Mitä kantaja voi tehdä, jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on epätäydellinen tai virheellinen taikka sitä on muutettava tai se hylätään?

5.1.1 Mitä kantaja voi tehdä, jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on epätäydellinen tai virheellinen (9 artikla)

Jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus ei täytä 7 artiklan vaatimuksia eli se on epätäydellinen tai virheellinen, toimivaltainen tuomioistuin antaa kantajalle mahdollisuuden täydentää tai oikaista hakemusta (katso 9 artiklan 1 kohta) käyttämällä liitteessä II olevaa vakiolomaketta B. Tuomioistuin pyytää kantajaa täydentämään tai oikaisemaan hakemusta olosuhteisiin nähden sopivaksi katsomassaan määräajassa (katso 9 artiklan 2 kohta). Säännöstä ei sovelleta vaatimukseen, joka on selvästi perusteeton tai jota ei voida ottaa tutkittavaksi.

5.1.2 Mitä kantaja voi tehdä, jos vaatimus täyttää eurooppalaisen maksamismääräyksen edellytykset vain osittain (10 artikla)

Jos eurooppalaisen maksamismääräyksen edellytykset (katso 7 artikla) täyttyvät vain osittain, tuomioistuin ilmoittaa tästä kantajalle

liitteessä III olevalla vakiolomakkeella C ja kehottaa kantajaa hyväksymään ehdotuksen eurooppalaiseksi maksamismääräykseksi sen määrän osalta, jonka suuruuden tuomioistuin on määrittänyt. Kantajan on vastattava tuomioistuimen asettamassa määräajassa (katso 9 artiklan 2 kohta) käyttämällä vakiolomaketta C. Jos kantaja hyväksyy tuomioistuimen ehdotuksen, tuomioistuimen antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen (katso 12 artikla) vaatimuksen osalle, jonka kantaja on hyväksynyt.

Alkuperäisen vaatimuksen jäljelle jäävää osaa koskevat seuraukset määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti (katso 10 artiklan 2 kohta). Jos kantaja ei vastaa tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, tuomioistuin hylkää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen kokonaisuudessaan.

Jos kantaja ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, hän voi päättää peruuttaa hakemuksensa ja nostaa kanteen tavanomaisessa riita-asian oikeudenkäynnissä.

5.1.3 Mitä kantaja voi tehdä, jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus hylätään? (11 artikla)

Eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen ei ole muutoksenhakuoikeutta. Hakemuksen hylkääminen ei estä kantajaa esittämään vaatimustaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevalla uudella hakemuksella tai muulla jäsenvaltion lain mukaan käytettävissä olevalla menettelyllä (katso 11 artikla).

5.2 Mitä velallinen voi tehdä määräyksen antavassa jäsenvaltiossa, kun eurooppalainen maksamismääräys annetaan?

5.2.1 Vastineen antaminen määräyksen antavassa jäsenvaltiossa (16 artikla)

Vastaaja voi 30 päivän kuluessa määräyksen tiedoksiannosta antaa määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen eurooppalaiseen maksamismääräykseen käyttämällä liitteessä VI olevaa vakiolomaketta F. Jos vastine annetaan 30 päivän määräajassa (katso 16 artiklan 2 kohta), menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään.

5.2.2 Uudelleen tutkiminen määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa poikkeuksellisissa tapauksissa (20 artiklan 1 kohta)

Vastaajalla on 30 päivän määräajan päätyttyä oikeus pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos

1. (a) maksamismääräys on annettu tiedoksi jollakin 14 artiklassa säädetyistä menettelyistä eli ilman vastaajan vastaanottotodistusta ja
   (b) tiedoksiantoa ei vastaajasta riippumattomista syistä ole toimitettu riittävän ajoissa siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa[5]

tai

2. vastaaja ei ole voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi

edellyttäen, että hän toimii kummassakin tapauksessa viipymättä.

5.2.3 Uudelleen tutkiminen määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, jos maksamismääräys on annettu selvästi virheellisin perustein (20 artiklan 2 kohta)

Vastaajalla on 30 päivän määräajan päätyttyä oikeus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos maksamismääräys on asetuksen vaatimukset huomioon ottaen annettu selvästi virheellisin perustein, tai muiden poikkeuksellisten olosuhteiden johdosta.

HUOMAA: Jos tuomioistuin hylkää vastaajan pyynnön sillä perusteella, ettei mitään 5.2.2 ja 5.2.3 kohdassa tarkoitetuista uudelleen tutkimisen perusteista voida soveltaa, eurooppalainen maksamismääräys pysyy voimassa. Jos tuomioistuin päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua jostakin edellä mainituissa kohdissa mainituista syistä, eurooppalainen maksamismääräys on mitätön.

5 Jos vastaaja esimerkiksi oli sairaalassa, lomalla, liikematkalla jne.

IV Eurooppalaisen maksamismääräyksen tunnustaminen ja täytäntöönpano muissa jäsenvaltioissa

1 Yleisperiaatteet

Eurooppalainen maksamismääräys, josta on tullut täytäntöönpanokelpoinen määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, on samoin edellytyksin täytäntöönpanokelpoinen muissa jäsenvaltioissa. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen (eksekvatuurimenettely) ei ole tarpeen täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa. Täytäntöönpanevan jäsenvaltion viranomaiset eivät voi tutkia uudelleen määräyksen antamiseen johtaneita olosuhteita tai menettelyjä lukuun ottamatta 22 ja 23 artiklan mukaisia tilanteita. Eurooppalaista maksamismääräystä ei sen sisältämän asiaratkaisun osalta saa missään tapauksessa ottaa uudelleen tutkittavaksi täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen säännösten soveltamista.

2 Täytäntöönpanoa koskeva hakemus

Kantajan on haettava täytäntöönpanoa toimivaltaiselta tuomioistuimelta tai viranomaiselta täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa. Viranomaiset vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Toimivaltaisten tuomioistuinten ja viranomaisten yhteystiedot

löytyvät siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston sivuilta Euroopan oikeusportaalista.

Kantajan on toimitettava toimivaltaiselle tuomioistuimelle tai viranomaiselle määräyksen antaneen tuomioistuimen täytäntöönpanokelpoiseksi ilmoittaman määräyksen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarpeelliset vaatimukset, ja ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta (lomake G).

3 Käännös

Kantajaa voidaan vaatia toimittamaan eurooppalaisesta maksamismääräyksestä jäljennös eri kielellä kuin määräyksen antaneen tuomioistuimen kieli. Eurooppalainen maksamismääräys olisi pääsääntöisesti toimitettava täytäntöönpanevan jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä määräykset jollakin muulla Euroopan unionin virallisella kielellä (joillakin muilla Euroopan unionin virallisilla kielillä). Tiedot kunkin jäsenvaltion hyväksymistä kielistä saa Euroopan siviilioikeudellisesta atlaksesta. Tietoja tarkistaessaan kantajan on myös hyvä muistaa, että jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi virallinen kieli, saattaa olla tarpeen toimittaa käännös kyseisen jäsenvaltion tietyn osan tai alueen edellyttämällä kielellä. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

4 Täytäntöönpanon epääminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Vastaaja voi ryhtyä täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa seuraaviin toimiin, vaikkakaan nämä mahdollisuudet eivät voi koskaan johtaa eurooppalaisen maksamismääräyksen sisältämän asiaratkaisun uudelleen tutkimiseen täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa:

4.1 Täytäntöönpanon epääminen (22 artikla)

Vastaaja voi hakea täytäntöönpanon epäämistä (katso 22 artikla), jos eurooppalainen maksamismääräys on ristiriidassa jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aiemmin annetun päätöksen tai määräyksen kanssa, edellyttäen, että

- samojen asianosaisten välillä on aiemmin annettu samaa asiaa koskeva päätös tai määräys ja
- aiempi päätös tai määräys täyttää sen tunnustamiselle täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa asetetut edellytykset ja
- tähän ristiriitaan ei ollut voitu vedota määräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinmenettelyssä.

Täytäntöönpano on evättävä pyynnöstä kokonaan tai osittain myös, jos vastaaja on maksanut kantajalle eurooppalaisessa maksamismääräyksessä tuomitun määrän joko kokonaan tai osittain.

4.2 Täytäntöönpanon keskeyttäminen tai rajoittaminen (23 artikla)

Vastaaja voi pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanon keskeyttämistä tai rajoittamista (katso 23 artikla), jos vastaaja on pyytänyt maksamismääräyksen uudelleen tutkimista 20 artiklan mukaisesti. Tässä tapauksessa täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin voi

- rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin tai
- asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen tai
- poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

Käsikirja eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen soveltamista varten

Europe Direct -palvelu auttaa sinua löytämään
vastaukset EU:hun liittyviin kysymyksiisi.
Yhteinen maksuton palvelunumero (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Jotkin matkapuhelinoperaattorit eivät salli pääsyä 00 800 -alkuisiin numeroihin, tai niistä voidaan laskuttaa.

© Fotolia, Istockphoto

© Euroopan unioni, 2011
Tekstin jäljentäminen on sallittua, kunhan lähde mainitaan.
Printed in Belgium
Painettu kloorivalkaisemattomalle paperille (ECF)

Yhteystiedot
Euroopan komissio
Oikeusasioiden pääosasto
Euroopan oikeudellinen verkosto
(siviili- ja kauppaoikeus)
Rue Montoyer 59
B-1049 Bryssel

FI

DS-32-11-946-FI-C

ISBN 978-92-79-21577-3
9 789279 215773
doi:10.2838/31037

http://ec.europa.eu/justice/civil/